

Metoda Felice Affolter

Metodę nauczania osób wymagających podejścia specjalnego, jaką przedstawia F. Affolter, określić można jako psychopedagogikę rozumnego działania dłoni. Metoda ta skupia się przede wszystkim na rozwiązywaniu przez dziecko problemów dnia codziennego, a więc przede wszystkim na wyzwaniu celowego i skutecznego działania dłoni i poznawania własnego działania. Metoda tego rodzaju działania przeznaczona jest dla osób z organicznymi zaburzeniami spostrzegania, które nie są zdolne do samodzielnego zaprogramowania czynności złożonych, nawet takich, jakie wydają się proste i łatwe. Pomoc takiej osobie polega na tym, że prowadzący kładzie ręce na grzbietowej stronie dłoni i lekko ukierunkowuje ich działanie, wyczuwając, czy i kiedy wychowanek jest gotowy do przyzwolenia, by poddać się kierowaniu. Za skutecznie działającą dłonią podąża zazwyczaj wzrok, pojawia się, więc poznanie wielozmysłowe, załączek abstrahowania. Gdy wychowanek poczuje się sprawcą działania, staje się zdolny do bycia sprawcą również wypowiedzi. Stymulować można dowolną część ciała prowadzonego - tułów, nogi, stopy, palce. Najczęściej jednak prowadzi się ręce, przy czym prowadzący kładzie swoją prawą dłoń na prawej dłoni prowadzonego, a lewą - na lewej.

Dobór tej terapii jest ściśle uzależniony od upodobań i możliwości podopiecznego. Przetłumuje ona wszelkie lęki wychowanków. Im więcej doświadczeń czuciowych tym sprawniejsze są ruchy podopiecznego i wykonywane przez niego czynności.

Opracowała: Marzena Wesołowska